

## Bemærkninger til lovforslaget

### *Almindelige bemærkninger*

#### *1. Indledning*

Lovforslaget indeholder en række ændringer af lov om dyrlæger. Der foreslås en ændring af sprogkravet til dyrlæger, således at kravet om at en dyrlæge skal beherske det danske, svenske eller norske sprog afløses af en bemyndigelse for fødevareministeren til at fastsætte nærmere regler om sprogkrav. Endvidere foreslås en ændring af lovens bestemmelser om, at den praktiserende dyrlæge eller dennes ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje, hverken direkte eller indirekte, må have økonomiske interesser i virksomheder, der producerer, importerer eller distribuerer lægemidler til dyr. Ændringen foretages for at undgå tvivl om lovens overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med tilhørende protokoller. I overensstemmelse med aftalen om finansloven for 2006 mellem regeringen og Dansk Folkeparti foreslås det endvidere, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, bemyndiges til at kunne fastsætte regler for dyrlæger i forbindelse med indførelse af egenkontrolordning med dyrevelfærd.

#### *2. Ændring af sprogkravet til dyrlæger*

##### *2.1. Gældende ret*

Dyrlægelovens § 3, stk. 4, indeholder krav om, at den, der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 og 3, skal beherske det danske, svenske eller norske sprog samt aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af fødevareministeren. Ministeren kan i særlige tilfælde meddele tilladelse til, at en person, der ikke behersker det danske, svenske eller norske sprog, autoriseres som dyrlæge. Formålet med sprogkravet er, at dyrlægen skal kunne udøve sit erhverv på betryggende vis.

I praksis kan de fornødne sprogkundskaber dokumenteres eksempelvis ved fremlæggelse af skriftlig dokumentation for, at et skandinavisk sprogkursus eller et skandinavisk fagkursus, der forudsætter gode sproglige forudsætninger for fagligt at kunne deltage,

er bestået. Hvis et sådant skriftligt grundlag ikke eksisterer, kan der afholdes en almindelig samtale med kandidaten med henblik på afklaring af, om de fornødne sproglige forudsætninger er til stede.

I EU-retten gælder et grundlæggende forbud mod direkte og indirekte diskrimination, der påvirker adgangen til arbejdsmarkedet. Som indirekte diskrimination betragtes bl.a. regler i national lovgivning, der reelt virker mere hæmmende eller generende for statsborgere fra andre EU-medlemsstater end for medlemsstatens egne borgere. Eksempelvis kan et krav om kendskab til bestemte sprog være udtryk for indirekte diskrimination.

EU-retten forhindrer dog ikke, at der nationalt kan fastsættes betingelser for sprogkrav i forbindelse med erhvervsudøvelsen. Det følger således af art. 53 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, at de personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendes, skal være i besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i værtsmedlemsstaten. Det følger imidlertid ligeledes af EU-retten, at de sprogkrav, der stilles, skal være objektivt begrundet og proportionale.

##### *2.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold*

Der har været rejst spørgsmål om, hvorvidt den gældende formulering af dyrlægelovens § 3, stk. 4, er forenelig med EU-retten. Sprogkravet i § 3, stk. 4, foreslås derfor erstattet af en bestemmelse, der giver fødevareministeren hjemmel til at fastsætte regler om sprogkrav for dyrlæger, der udøver dyrlægegerning i Danmark. For dyrlæger, der er EU-statsborgere eller EØS-statsborgere eller statsborgere i et tredjeland, vil der alene blive stillet krav om besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet på betryggende vis.

Det vurderes at være nødvendigt for erhvervsudøvelsen, at dyrlægen kan gøre sig bekendt med de regler, der er forbundet med udøvelsen af dyrlægegerningen. Det vil i nogle tilfælde kunne være nødvendigt at